

me fra bestående bebyggelse, hvor afhjælpning ikke kan påbydes efter anden lovgivning, har været drøftet i et samråd med miljøministeren i relation til såvel miljøbeskyttelsesloven som til miljøstøtteloven.

Som hovedregel bør miljøbeskyttelseslovens bestemmelser finde anvendelse på miljømæssige forbedringer, uanset om disse forbedringer ønskes gennemført som led i en byfornyelse. Der vil dog kunne tænkes tilfælde, hvor miljølovgivningen ikke er tilstrækkelig til sikring af gennemførelse af en byfornyelse. Dette gælder navnlig såkaldte æstetiske forhold, som ikke kan afhjælpes gennem miljølovgivningen.

Arbejder, der kan ydes støtte til gennem miljøstøtteloven, bør fortrinsvis støttes efter denne lovgivning.

Boligministeren har givet tilsagn om nærmere at lade undersøge, hvorledes den offentlige støtte efter miljøstøtteloven og byfornylsesloven eventuelt bør samordnes, herunder om der bør ske en revision af byfornylseslovens regler med henblik på at sikre, at der ikke på grund af miljømæssige gener finder en i øvrigt uønsket udflytning af virksomheder sted. Boligministeren vil inden udgangen af 1982 afgive en redegørelse herom.

Boligministeren har under et samråd oplyst, at han har til hensigt til efteråret at fremsætte ændringsforslag til lov om individuel boligstøtte (boligsikringsloven), hvorefter »saneringsboligsikringen« beregnes som forskellen mellem lejen før forbedring og den til enhver tid værende aktuelle leje i det nye lejemål (den nye bolig). Hensigten hermed er at tilpasse reglerne om saneringsboligsikring til de boligudgiftsmæssige konsekvenser af den ændrede finansiering.

Boligministeren har under et samråd oplyst, at han ikke på nuværende tidspunkt gennem en tilføjelse til lovforslagets § 3 finder det hensigtsmæssigt at fastsætte krav til elinstallationernes standard i ejendomme, der omfattes af en byfornylses- eller boligforbedringsbeslutning. Ministeren har videre oplyst, at han, når arbejdet er afsluttet i det af Elektriciterådet nedsatte udvalg vedrørende spørgsmålet, vil være sindet at anvende bemyndigelsen i lovforslagets § 3, stk. 2, til at fastsætte nærmere regler. Disse regler vil blive fastsat på baggrund af resultatet af det nævnte udvalgsarbejde og vil have til hensigt at sikre, at elektriske installationer i

ejendomme, der er omfattet af en byfornylses- eller boligforbedringsbeslutning, ikke fremtidig medfører sikkerhedsmæssige risici.

Under drøftelserne i udvalget har boligministeren oplyst, at udtrykket »erhvervsvirksomheder, der skal tilgodese bydelens forsyning med servicefunktioner«, må forstås bredt. Der tænkes på virksomheder, der er leverandører til private husstande i bydelen, butikker, kontorer m.v., eller som udfører håndværksopgaver. Endvidere kan medtages virksomheder, hvis forbliven i bydelen er afgørende for deres fortsatte eksistens. Om samtlige disse virksomheder efter byfornylsen kan placeres i byfornylsesområdet, vil dog afhænge af, om der inden for de planmæssige rammer er mulighed for at skaffe de fornødne lokaler.

Byfornylsesaktivitetens omfang styres af størrelsen af de dertil givne bevillinger på de årlige finanslove, jfr. det fremsatte lovforslags § 60 og bemærkningerne hertil. Som følge af, at bevillingerne indpasses i statsbudgettet for ét år ad gangen, og under hensyntagen til de forventede byggeinvesteringer er det ikke umiddelbart muligt at angive et præcist niveau for den forventede byfornylsesaktivitet.

Finansieringsreglerne omfattede i det fremsatte forslag rentesikring og grundkapital til udlejningsboliger, men indeholdt ikke tilsvarende støttemuligheder for ejerboliger og erhvervsbygninger. Disse regler er ved afstemningen ved 2. behandling afløst af mere omfattende støttemuligheder, bestående af rentebidrag og afdragsbidrag, der vil nedbringe begyndelsesboligudgiften mere end rentesikring og grundkapital og samtidig umiddelbart indebære en statsfinansiell lettelse. Støttemulighederne er endvidere udvidet til at omfatte ejerboliger og erhvervsbygninger. Med denne ændrede finansieringsform vil en betydelig udvidelse af aktiviteten være mulig inden for samme bevillingsmæssige ramme.

Boligministeren har under et samråd tilkendegivet, at udgangspunktet for kommunalbestyrelsernes overvejelser af, hvilke ejendomme der bør bevares som led i byfornylse, bør være opførelsesomkostningerne for nyt almennyttigt boligbyggeri i de pågældende områder. På baggrund heraf og under hensyn til den ringere etagearealanvendelse, ringere isolering m.v. vil det f.eks. i de cen-